

STEČAJNI UPRAVITELJ DAVORIN KAPUSTIĆ

42 240 IVANEC, Akademika Mirka Maleza 4

☎ (042) 781-520 📞 0911502615 ✉ davorin.kapustic@gmail.com

Poslovni broj spisa : **4 St-988/2020**

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

Stečajni dužnik: **Stečajna masa iza ČOPRA MODA d.o.o. u stečaju**, Akademika Mirka Maleza 4, 42240 Ivanec, OIB: 07096040570

PODDNESAK STEČAJNOG UPRAVITELJA DUŽNIKA

kojim predlaže sazivanje skupštine vjerovnika

I/ Vezano uz stečajnu masu dužnika, trenutno su u tijeku dva parnična postupka čiji se pregledi daju u nastavku:

- a) Parnični postupak pred **Trgovačkim sudom u Zagrebu** poslovni broj: **P-1411/2025** (ranije: P-2047/2021); stranke: stečajni dužnik (tužitelj) protiv Nedima Čopre (tuženik); predmet spora: pobijanje dužnikovih pravnih radnji

Tijek postupka:

Ovaj parnični postupak pokrenut je prvenstveno radi pobijanja dužnikove pravne radnje, koja se odnosi na sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 18. srpnja 2018. godine, kojim je stečajni dužnik otuđio nekretninu u Makarskoj, kčbr. 374/3 k.o. Makarska, zk. ul. 2460 svome zakonskom zastupniku Nedimu Čopri kao kupcu, koji se zatim na temelju tog Ugovora uknjižio kao njezin vlasnik dana 20. srpnja 2018. godine.

Sama tužba u tom predmetu podnesena je dana 13. siječnja 2021. godine, za što je prethodno dobivena suglasnost stečajnog suca kao procesna pretpostavka za pokretanje tog postupka, kao i suglasnost skupštine vjerovnika dužnika zbog vođenja parnice visoke vrijednosti spora.

U tužbi se navodi kako su ispunjene sve opće pretpostavke za pobijanje predmetne pravne radnje dužnika, a isto tako i sve posebne pretpostavke koje se odnose na namjerno oštećenje stečajnih vjerovnika iz čl. 202. st. 3. Stečajnog zakona, budući da se radi o naplatnom ugovoru sklopljenom između dužnika i njemu bliske osobe, koji je sklopljen manje od dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka tužitelja, a kojim se njegovi stečajni vjerovnici izravno oštećuju, jer osim što je kupovna za predmetnu nekretninu ugovorena u iznosu koji je manji od njezine tržišne vrijednosti, ista zapravo nikada nije plaćena, što nije spriječilo tuženika da se u zemljišnim knjigama upiše kao njezin vlasnik, odnosno ne postoji vjerodostojna knjigovodstvena dokumentacija iz koje bi proizlazilo da bi njezina kupovina bila barem obračunski plaćena.

Iz činjenične osnove tužbe proizlazi kako stečajni dužnik iako u trenutku sklapanja tog ugovora nije imao blokirani račun, da je već tada bio nesposoban za plaćanje u smislu odredbe čl. 6. st. 1. Stečajnog zakona, a svega par dana nakon sklapanja tog Ugovora uslijedila je prva. od tri blokade njegovog računa koja je trajala u razdoblju od 27.–30. srpnja 2018., zatim druga koja je trajala u razdoblju od 14.–17. prosinca 2018. godine, te treća koja je trajala u razdoblju od 25. siječnja 2019. do 17. svibnja 2019. godine, kada je račun odblokiran isključivo radi otvaranja njegovog predstečajnog postupka.

Osim toga, navedeno je kako je sama ugovorena cijena od 5.000.000,00 kn (663.614,04 EUR), najmanje za 1.100.000,00 kn (146.062,91 EUR) niža od stvarne tržišne vrijednosti predmetne nekretnine, koja je prema procjeni iz 2016. iznosila 6.112.000,00 kn (811.255,89 EUR), a prema procjeni iz 2019. 6.203.000,00 kn (823.333,07 EUR).

Isto tako je predmetnim Ugovorom predviđeno plaćanje kupoprodajne cijene izravnim doznakom na žiro račun tužitelja kod Splitske banke d.d., međutim da do predmetne uplate nikada nije došlo, a niti postoji vjerodostojna knjigovodstvena dokumentacija o prestanku te obveze (prijebom ili drugim obračunskim načinom), iako je prema poslovnim knjigama tužitelja predmetna tražbina djelomično zatvorena u 2018. godini u iznosu od 1.155.172,72 kn (153.317,76 EUR), dok je preostali iznos od 3.844.827,28 kn (510.296,28 EUR) zatvoren tek u 2020. godini, kada je račun tužitelja već bio u blokadi.

Slijedom navedenog, kao glavni tužbeni zahtjev tužitelja postavljeno je utvrđenje da je predmetni Ugovor o kupoprodaji bez pravnog učinka prema stečajnoj masi dužnika, te da je tuženik dužan trpjeti uspostavu prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja, odnosno brisanje upisa svojeg prava vlasništva na predmetnoj nekretnini. Opreza radi, dodatno je kao 1. supsidijarni tužbeni zahtjev postavljeno da se utvrdi kako je dužnikova pravna radnja obračunskog plaćanja kupoprodajne cijene (prijebom) iz istog Ugovora bez pravnog učinka prema stečajnoj masi, te da je tuženik dužan u stečajnu masu vratiti imovinsku korist u iznosu od 5.000.000,00 kn (663.614,04 EUR) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 18. srpnja 2018. do isplate, dok je u 2. supsidijarnom tužbenom zahtjevu zatraženo da se tuženiku naloži isplata ugovorene kupoprodajne cijene za predmetnu nekretninu u iznosu od 5.000.000,00 kn (663.614,04 EUR) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 18. srpnja 2018. do isplate.

Uz tužbu je predloženo i donošenje privremene mjere zabrane opterećenja i otuđenja predmetne nekretnine uz zabilježbu iste u zemljišnim knjigama, koju je Trgovački sud u Zagrebu svojim rješenjem poslovni broj 55 P-2047/2021 od 27. siječnja 2022. godine odbio kao neosnovanu, te naložio tužitelju da tuženiku naknadi trošak postupka osiguranja u iznosu od 62.500,00 kn (8.294,18 EUR), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 27. siječnja 2022. godine do isplate, dok je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske svojim rješenjem poslovni broj 28 PŽ-1075/2022-2 od 9. lipnja 2022. godine, odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsko rješenje u cijelosti.

U nastavku tog parničnog postupka, tuženik je dana 13. veljače 2022. godine dao svoj odgovor na tužbu, kojim je isti u cijelosti osporio tužbeni zahtjev, navodeći u bitnim dijelovima kako tužitelj nije bio nesposoban za plaćanje u smislu članka 6. Stečajnog zakona, jer u 2018. godini račun tužitelja nije bio neprekidno blokiran 60 dana, već svega 6 dana, zatim je naveo kako su navodi tužitelja o preniskoj kupoprodajnoj cijeni predmetne nekretnine neutemeljeni, jer postojeće procijenjene vrijednosti ne odražavaju stvarno tržišno stanje za tu nekretninu, dok iznosi pozajmica koje je tuženik dao tužitelju prije otvaranja stečajnog postupka znatno premašuju procijenjenu vrijednost nekretnine, a isto tako je naveo kako je kupoprodajna cijena u iznosu od 5.000.000,00 kn (663.614,04 EUR) isplaćena u cijelosti, i to djelomično zatvaranjem pozajmica u 2018. godini u iznosu od 1.155.172,72 kn (153.317,77 EUR), a preostali iznos od 3.844.827,28 kn (510.296,27 EUR) tuženik je u 2019. godini izravnim uplatama iz vlastitih sredstava podmirio dobavljačima i izvođačima radova radi povećanja vrijednosti drugih nekretnina tužitelja u Donjoj Lomnici (kčbr. 1220/1, 1220/2 i 1218/1, sve k.o.

Donja Lomnica), koje su naknadno prodane u stečajnom postupku dužnika i iz čije se kupoprodajne cijene namirio različiti vjerovnik OTP banka d.d. Tuženik je isto tako naveo kako nije imao namjeru oštetiti vjerovnike dužnika, da je predmetna nekretnina već u trenutku sklapanja predmetnog Ugovora bila opterećena založnim pravom OTP banke d.d., a tuženik je i osobno jamčio kao založni dužnik i jamac platac za kredite tužitelja kod te banke, a i da sam tužitelj u tužbi navodi da prema njegovim poslovnim knjigama predmetno potraživanje ne postoji, što potvrđuje da je kupoprodajna cijena u cijelosti isplaćena.

Podneskom tužitelja od dana 10. listopada 2022. godine, osim što se isti očitovao na navode iz odgovora na tužbu tuženika, dodatno je istaknuto da se kao prethodno pitanje u ovom postupku raspravi pitanje ništetnosti predmetnog Ugovora, budući da iz povijesnog izvotka iz sudskog registra za tužitelja proizlazi da je u trenutku njegovog sklapanja, vlasnik tužitelja bilo društvo Melassy Holding GmbH iz Švicarske, dok je njegov direktor bio tuženik, a budući da je tuženik u predmetnom ugovoru nastupao s jedne strane kao zakonski zastupnik tužitelja (prodavatelj), a s druge strane kao fizička osoba (kupac), da se radi o sklapanju ugovora sa samim sobom iz čl. 49. u vezi s čl. 41. st. 3. Zakona o trgovačkim društvima, za što tuženik nije imao posebnu ovlast trgovačkog društva.

Podneskom tuženika od dana 15. listopada 2022. godine, isti se očitovao na navode iz naprijed navedenog podneska tužitelja, te je dodatno istaknuo da se tužitelj po prvi puta u ovom postupku poziva na ništetnost predmetnog Ugovora i da isto nije dio tužbenog zahtjeva, stoga se tuženik usprotivio raspravljanju o ništetnosti kao o prethodnom pitanju, ali je opreza radi u spis dostavio odluku osnivača stečajnog dužnika, kojom odobrava njegovom direktoru sklapanje predmetnog ugovora.

Nakon toga je dana 21. listopada 2022. godine pred naslovnim sudom održano pripremno ročište u tom predmetu, koje je na kraju odgođeno radi toga da se tužitelj može očitovati na gore navedeni podnesak tuženika zajedno s prilogima, koji mu je dan tek na tom ročištu.

Podneskom tužitelja od dana 07. studenog 2022. godine, tužitelj se očitovao na navode iz prethodno navedenog podneska tuženika, te je između ostalog sada kao glavni tužbeni zahtjev istaknuo da sud utvrdi da je predmetni Ugovor ništetan, za što je naveo također da se isto ne smatra preinakom tužbe sukladno čl. 187. st. 4., vezano uz st. 3. istog čl. Zakona o parničnom postupku, dok se postojeći tužbeni zahtjevi redom kako su oni postavljeni u samoj tužbi sada imaju smatrati podredno postavljenim tužbenim zahtjevima, na što se zatim očitovao i tuženik svojim podneskom od dana 04. prosinca 2022. godine, u prilogu kojeg je dostavio i javnobilježničko potvrđenu izjavu Heinza Doblara od dana 05. prosinca 2022. godine, koji je je u društvu Melassy Holding bio u nekim periodima član društva (na temelju fiducijarnog ugovora), a iz koje je razvidno da je tuženik od 2013. godine kao stvarni vlasnik imao odobrenje za donošenje svih internih akata društva, pa tako i za donošenje Odluke kojom je odobreno sklapanje predmetnog Ugovora o kupoprodaji.

Nakon toga je dana 15. prosinca 2022. godine pred naslovnim sudom održano novo pripremno ročište u tom predmetu, na kojem je zaključen prethodni postupak, odlučeno da se daljnji dokazi neće provoditi, te je ujedno otvorena glavna rasprava na kojoj je pročitani spis i prateća dokumentacija, nakon čega je glavna rasprava i zaključena.

Sud je zatim dana 26. siječnja 2023. godine donio prvostupanjsku presudu poslovni broj P-2047/2021-29, ispravljenu rješenjem istog suda od 27. siječnja 2023. godine, kojom je odbio tužbu i sve postavljene tužbene zahtjeve stečajnog dužnika kao tužitelja, te mu naložio da tuženiku plati troškove parničnog postupka u iznosu od 54.001,58 EUR.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu od dana 10. veljače 2023. godine, u kojoj je u bitnome istaknuo da sud nije proveo predloženo financijsko-knjigovodstveno vještačenje, već je na temelju postojeće dokumentacije u spisu pogrešno utvrdio činjenično stanje i posljedično pogrešno primijenio materijalno pravo, kao i da nije odlučio o naknadno postavljenom tužbenom zahtjevu za utvrđenje ništetnosti predmetnog Ugovora o kupoprodaji, zbog čega je tužitelj predložio i donošenje dopunske presude.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske svojim rješenjem PŽ-4596/2024-2 od dana 13. svibnja 2025. godine ukinuo je prvostupanjsku presudu i vratio predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pred drugim sucem pojedincem.

U nastavku tog parničnog postupka koji je dobio novi poslovni broj P-1411/2025, dana 23. travnja 2026. godine održana je nova glavna rasprava na kojoj je tužitelj ostao kod svoje tužbe i postavljenih tužbenih zahtjeva, svih navoda i dokaznih prijedloga, dok je tuženik ostao kod odgovora na tužbu, svih navoda i dokaznih prijedloga, a na istome je sud odlučio da se utvrđuje kako se istaknuti tužbeni zahtjev tužitelja na utvrđenje ništetnosti predmetnog Ugovora, temeljem čl. 187. st. 4. Zakona o parničnom postupku ne smatra preinakom tužbe, te će sud o navedenom raspravljati u ovom postupku, budući da tužitelj ima pravni interes za podizanje takve tužbe, dok je isto tako tuženiku dodijeljen rok od 30 dana radi očitovanja i eventualnog stavljanja novih dokaznih prijedloga na istaknuti tužbeni zahtjev s obzirom da se tuženik bez svoje krivnje nije mogao očitovati o navedenom do zaključenja prethodnog postupka, te je određeno da će se sljedeće ročište zakazati naknadno pisanim putem.

- b) Parnični postupak pred **Općinskim sudom u Puli** poslovni broj: **P-568/2024** ;
stranke: Nedin Čopra (tužitelj) protiv 1. tuženika NOVASOL AS, Kraljevina
Danska i 2. tuženika NOVASOL TA d.o.o. Pula (OIB: 09645097860), dok stečajni
dužnik sudjeluje kao umješac na strani tuženika. Predmet spora: isplata iznosa od
42.246,00 EUR-a

Tijek postupka:

Tužitelj u ovom postupku traži isplatu iznosa od 42.246,00 EUR-a od tuženika, temeljem Ugovora o posredovanju u turističkom najmu za 2020. i 2021. godinu, vezano uz iznajmljivanje apartmana u nekretnini kčbr. 374/3, k.o. Makarska, koja u naravi predstavlja stambeno-poslovnu zgradu s pomoćnim zgradama i dvorištem ukupne površine 624 m², a upisana je u zk. ul. 2460 k.o. Makarska-Makar pri Općinskom sudu u Makarskoj, Zemljišnoknjižni odjel Makarska. Tužitelj svoj zahtjev temelji na vlasništvu nekretnine stečenom Ugovorom o kupoprodaji od dana 18. srpnja 2018., dok tuženici tvrde da je predmetni Ugovor o posredovanju u turističkom najmu zaključen između 1. tuženika (NOVASOL AS) i stečajnog dužnika ČOPRA MODA d.o.o., zbog čega potraživanje s te osnove pripada stečajnom dužniku (odnosno stečajnoj masi), a ne tužitelju kao vlasniku nekretnine.

Općinski sud u Puli presudom poslovni broj P-568/2024-25 od 23. srpnja 2025. odbio je tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 28.220,00 EUR i iznosa od 14.026,00 EUR, oba sa pripadajućim zateznim kamatama u cijelosti, te je istom presudom naložio tužitelju da tuženicima naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 4.881,25 EUR, sa zateznom kamatom od dana presuđenja do isplate.

Tužitelj je dana 06. kolovoza 2025. protiv prvostupanjske presude izjavio žalbu, te je spis dana 25. rujna 2025. godine dostavljen Županijskom sudu u Splitu radi rješavanja po žalbi, gdje se žalbeni postupak vodi pod poslovnim brojem GŽ-2416/2025.

Do pravomoćnog okončanja predmetnog parničnog postupka, novčana sredstva u iznosu od 39.204,92 EUR nalaze se pohranjena kod javnog bilježnika Nansi Kopic u Puli.

III/ Već je iz ovog kratkog rezimea parničnog postupka koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, vidljivo da se radi o iznimno složenom predmetu koji je neizvjestan za obje parnične stranke, u kojem zbog loše vođenog prvostupanjskog postupka od strane prijašnjeg suca, do sada nije izveden niti jedan dokaz, te se nakon gotovo 5 godina od pokretanja tog postupka nalazimo na samom početku dokaznog postupka, a o ishodu tog postupka direktno ovisi i pravo na novčana sredstva deponirana kod javnog bilježnika, u vezi kojih se vodi parnični postupak kod Općinskog suda u Puli.

S druge strane, svaka radnja poduzeta po punomoćnicima stranaka iz reda odvjetnika u postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu iznosi 12.500,00 EUR-a s PDV-om, te je tuženik do sada imao najmanje 6 takvih radnji (odgovor na tužbu, podnesci tuženika od 15. listopada 2022. godine i dana 04. prosinca 2022. godine, zastupanje na ročištima od dana 21. listopada 2022. godine, dana 15. prosinca 2022. godine i dana 23. travnja 2026. godine) iz čega proizlazi da dosadašnji troškovi tog parničnog postupka na strani tuženika iznose najmanje 75.000,00 EUR-a s PDV-om, čemu treba pridodati trošak od 8.294,18 EUR s PDV-om zajedno s kamatama koje teku od 27. siječnja 2022. godine do isplate, koji mu je pravomoćno dosuđen povodom odbijenog prijedloga za određivanjem privremene mjere, te bi u nastavku ovog parničnog postupka nastali još barem toliki troškovi, te bi isti ukupno iznosili najmanje 150.000,00 EUR-a s PDV-om, a koje troškove u slučaju gubitka spora stečajni dužnik nema od kuda pokriti, budući da je njegov stečajni postupak obustavljen radi nedostatnosti njegove stečajne mase, zbog čega bi za iste odgovornost mogao snositi stečajni upravitelj dužnika ukoliko bi se utvrdilo da je povrijedio koju od svojih obveza propisanih stečajnim zakonom.

IV/ S obzirom na sve navedeno, stečajni dužnik zastupan po njegovom stečajnom upravitelju i Nedim Čopra pristupili su međusobnim razgovorima, te su zaključili da bi u njihovom zajedničkom interesu bilo da stranke na miran način riješe sve svoje sporove sudskom nagodbom, stoga se predlaže skupštini vjerovnika da donese sljedeću odluku:

„Dozvoljava se stečajnom upravitelju dužnika Stečajna masa iza ČOPRA MODA d.o.o. u stečaju, Akademika Mirka Maleza 4, 42240 Ivanec, OIB: 07096040570, da u ime i račun stečajnog dužnika kao tužitelja, s Nedimom Čopra kao tuženikom u parničnom postupku koji se kod Trgovačkog suda u Zagrebu vodi pod poslovnim brojem: P-1411/2025, sklopi sudsku nagodbu prema kojoj bi se stečajni dužnik odrekao svih istaknutih tužbenih zahtjeva prema tuženiku, te naveo kako prema istome više nema nikakvih potraživanja, pri čemu bi svaka stranka snosila svoje troškove tog parničnog postupka, uključujući već pravomoćno dosuđeni trošak tuženiku vezan uz postupak osiguranja, dok bi zauzvrat tuženik učinio nespornim da novčana sredstva u iznosu od 39.204,92 EUR-a, koja se nalaze pohranjena kod javnog bilježnika Nansi Kopic u Puli, a u vezi kojih se vodi parnični postupak pred Općinskim sudom u Puli pod poslovnim brojem: P-568/2024, pripadaju stečajnom dužniku.“

V/ S obzirom na sve navedeno, sukladno čl. 103., vezano uz st. 104. Stečajnog zakona, kao stečajni upravitelj dužnika predlažem da naslovni sud sazove skupštinu vjerovnika sa sljedećim dnevnim redom:

1. Donošenje odluke o sklapanju sudske nagodbe

U Ivancu, 22. svibnja 2026. godine.

Stečajni upravitelj dužnika,
Davorin Kapustić: